

[Gert Petersen]

da vi udmærket godt ved, hr. Lasse Budtz, at en stor del af den socialdemokratiske folketingsgruppe i virkeligheden er enig med disse partier; det kunne vi også høre på hr. Robert Pedersen.

Derfor skal min sidste appel til dem, som er modstandere af en øget kaprustning i Europa, være: stå fast nu og sig nej! Og til befolkningen: hjælp dem med at sige nej!

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig allerførst sige til hr. Arentoft, at jeg da er en hund efter at få de rigtige tal frem. Nu kommer der et tal på 40 mill. kr. og ikke de 50–60 mill. kr., jeg nævnte. De 40 mill. kr. fremgår ikke af noget dokument, jeg har fået forelagt i dette folketing; det er avis-tal, og derfor må der være en vis usikkerhed om dem.

Men det, som står tilbage om den diskussion efter forsvarsministerens indlæg, er, at Danmark faktisk vil komme til at bidrage til opstillingen af cruise- og Pershingmissiler, hvis det gennemføres; det forstod jeg på forsvarsministeren var den logiske følge. Men det er nu ikke nogen logisk følge, hvis man fra dansk side vender sig imod en sådan beslutning. Jeg vil gerne gøre det klart for vort vedkommende, at vi ikke opfatter dette som en logisk følge.

Så har der udviklet sig en diskussion om vurderingen af forskellige våben, og jeg skal virkelig ikke gøre mig til af at være en fremtrædende våbenekspert – jeg tror ikke, jeg kunne bære det – men når forsvarsministeren siger, at anvendelse af Poseidonvåbenet vil være en overreaktion, fordi det er for stort og i øvrigt for upræcist til at kunne anvendes i noget, der kan kaldes taktisk krigsførelse, må jeg mene, forsvarsministeren har aldeles ret. Et våben som Poseidonraketten med 10–14 sprænglegemer, hver med en sprængkraft på 2–3 gange Hiroshima, er et meget stort våben. Det triste ved det er, at nøjagtig det samme gælder SS-20, hvad hr. Gert Petersen netop har påpeget: SS-20 med 3 sprængladninger, hver på 150 kilotons, er også et meget, meget stort våben; det er oven i købet præcist. Men et sådant våben anvendt over for Vesteuropa kan man ikke med nogen rimelighed kalde for et taktisk våben. At anvende SS-20 over for tætbefolkede vesteuropæiske områder er også, som forsvarsmini-

steren siger det for Poseidons vedkommende, en overreaktion. Det er signalet til så omfattende ødelæggelser, at vurderingen af de to våbenarter, hvad dette angår, må blive ganske identisk.

Jeg vil anføre det samme synspunkt både over for cruise-missiler og over for Pershing-raketter. Bare et enkelt af disse våben, der sendes af sted og rammer, kan medføre så omfattende ødelæggelser, at det er at trække begrebet meget langt at sige, at dette er våben til taktisk brug. Det er det faktisk ikke. Det vil have så store og ødelæggende virkninger, at også anvendelse af bare et enkelt af dem, som når frem, er en overreaktion og næsten med sikkerhed sætter de strategiske våben i gang.

Til sidst vil jeg sige til socialdemokratiets ordfører, at jeg takker for de bemærkninger, der var om enigheden med en lang række af de synspunkter, der var fremført for det radikale venstres vedkommende. Jeg beklager, at socialdemokratiet ikke kan stemme for det dagsordensforslag, vi har stillet, men kan på den anden side også konstatere efter hr. Lasse Budtz' indlæg, at det vil være en fejlfortolkning af den afstemning, hvis man nåede til det resultat, at socialdemokratiet ikke er enig i realiteten i dagsordenens indhold.

Arne Melchior (CD):

Den ubalance, som har ført til, at NATO har forberedt de beslutninger, der nu eller snart skal tages, ser mit parti først og fremmest i misforholdet mellem de konventionelle styrker i Europa, f. eks. misforholdet mellem de ca. 21.500 kampvogne, som Warszawa-pagten råder over, imod NATOs ca. 6.500, altså mere end tredobbelt styrke til den ene side. I en krig må det ventes, at NATO meget hurtigt vil komme i den situation enten at måtte hejse det hvide flag eller indsætte taktiske a-våben. Nøglen må derfor være en reduktion af de konventionelle styrker. Sovjets tilbud om reduktionsforhandlinger, tilbuddet om nedskæring med henholdsvis 20.000 mand og 1.000 kampvogne, er da positivt, men forslår ikke ret meget, bl. a. fordi styrkerne jo kan føres tilbage inden for 24 timer. Der skal helt anderledes store kampvognsreduktioner til for at reducere atomkrigsfaren.

I dag består NATOs fremføringsmidler for taktiske a-våben stort set kun af korttrækken-